

Sygn. akt V KK 159/15

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 sierpnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Dołhy

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk  
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 18 sierpnia 2015 r.,  
sprawy **P. W.**  
skazanego z art. 286 § 1 i in. kk  
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego  
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu  
z dnia 13 listopada 2014 r., sygn. akt II AKa 190/14  
zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w Poznaniu  
z dnia 27 stycznia 2014 r., sygn. akt XVI K 112/11,

### **p o s t a n o w i ł:**

- 1. oddala kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża  
skazanego.**

### **UZASADNIENIE**

Sąd Rejonowy w Poznaniu, wyrokiem z dnia 27 stycznia 2014 r., skazał P.W. za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i na podstawie art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 4 lat pozbawienia wolności, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązał do naprawienia szkód wyrządzonych przestępstwem.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego zarzucając obrazę przepisów postępowania – art. 427 § 2, art. 410, art. 391 § 1, art. 366 w zw. z art.

170 § 1 pkt 2, 4, 5, art. 7 i art. 5 § 2 k.p.k. oraz rażąco niewspółmierność orzeczonej kary.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, wyrokiem z dnia 13 listopada 2014 r., zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: 1) w pkt I wyeliminował z opisu czynu, iż oskarżony P. W. doprowadził firmę „Q.” Sp. z o.o. w P. za pomocą wprowadzenia w błąd, do niekorzystnego rozporządzenia mieniem na łączną kwotę 85.382,47 zł, na którą składało się wypłacone odszkodowanie w ramach Programu Ochrony Konsumentów w kwocie 77.374,00 zł oraz równowartość w kwocie 8.008.47 zł nieopłaconych prowizji i opłat z tytułu wystawienia do sprzedaży za pośrednictwem A. towarów, zaś przyjął, że łączna kwota na jaką oskarżony doprowadził i usiłował doprowadzić wymienione osoby fizyczne do niekorzystnego rozporządzenia swoim mieniem wynosiła 140.683,10 zł, co stanowiło przestępstwo określone w art. 286 § 1 k.k. i art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 k.k., za które wymierzył mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, 2) w pkt III uchylił poz. 146, zaś w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

W kasacji od powyższego wyroku obrońca skazanego zarzucił rażące naruszenie prawa, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie naruszenie przepisów prawa procesowego:

- art. 170 § 1 pkt 2, 5 k.p.k. przez bezzasadną akceptację oddalenia przez Sąd I instancji wniosków dowodowych oskarżonego;
- art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k., polegające na zaniechaniu przez Sąd drugiej instancji wszechstronnej kontroli odwoławczej zaskarżonego wyroku, a ponadto rozważenia i ustosunkowania się w uzasadnieniu orzeczenia do wszystkich zarzutów zawartych w środku odwoławczym, w następstwie czego doszło (w zaskarżonej części) do utrzymania w mocy niezasadnego, wydanego z rażącym naruszeniem art. 7 k.p.k. wyroku skazującego P. W.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie w zaskarżonej części wyroku Sądu Apelacyjnego oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Apelacyjnej w Poznaniu wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest bezzasadna w stopniu oczywistym.

Poza formalnym powołaniem się na rażące naruszenie prawa procesowego skarga kasacyjna powtarza argumenty, które uprzednio przytoczono w zwykłym środku odwoławczym. I tak zarzut obrazy art. 170 § 1 pkt 2 i 5 k.p.k. jest powtórzeniem uprzedniego zarzutu apelacyjnego, który to zarzut sąd odwoławczy rozpoznał, wykazując jego niezasadność. Skarżący nie wskazał rzeczowej argumentacji podważającej stanowisko i ocenę instancji odwoławczej.

Zarzut obrazy art. 433 § 2 i art. 457 § 3 k.p.k. jest bezzasadny.

Sąd Apelacyjny rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji. W pisemnych motywach wyroku wyczerpująco wskazał, czym kierował się wydając wyrok i przekonująco uzasadnił przyczyny odrzucenia zarzutów i wniosków apelacji, o czym przekonuje kompleksowa analiza uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Kasacja ogranicza się do zwykłego kontestowania faktu nieuwzględnienia zwykłego środka odwoławczego, nie zawiera żadnych merytorycznych argumentów godzących w istotę orzeczenia sądu odwoławczego, co czyni ją bezzasadną w stopniu oczywistym.

W tym stanie rzeczy należało oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną.